

LLUITA CONTRA EL MASCLISTA QUE PORTES DINS!

TIRA ELS TEUS PRIVILEGIS!

Ets agressor quan:

- Pretens decidir per les dones.
- Et folles a una dona sense el seu consentiment: l'estàs violant.
- No respectes les seves opinions, decisions i les menystens.
- Toques culs, pits, dits, orelles, ... sense que t'hagi donat permís.
- Infantilitzes o banalitzes els comentaris o opinions de les dones.
- Fas una divisió del treball i de les tasques.
- Et creus superior a les dones en qualsevol àmbit.
- Opines sobre el cos i la manera de vestir de les dones: l'estàs cosificant.
- Eduques a les nenes i als nens marcant rols patriarcals.
- Fas mofa dels sentiments i les emocions: recorda que tu també sents, prova-ho!
- Cridant pretens imposar la teva opinió a les companyes.
- Consideres a una dona, com "a la companya de".

**ESTEM FARTES DELS ATACS MASCLISTES! NO
PERMETREM MÉS AGRESSIONS!
CONTRA ELS ATACS DEL PATRIARCAT,
AUTODEFENSA FEMINISTA!**

CONTRA ELS LES AGRESSIONS: ACCIÓ DIRECTA!

LLUITA CONTRA EL MASCLISTA QUE PORTES DINSI

TIRA ELS TEUS PRIVILEGISI

Vivim el pes del patriarcat dia a dia, i per tant, patim agressions a diari i en tots els àmbits de les nostres vides: a les institucions, als mitjans de comunicació, a l'espai públic, a la feina, a la família, de la parella, amb les amistats i als espais de lluita. Com a home tens privilegis, i és feina teva lluitar contra el masclista que portes dins! Per fer-ho, primer cal que reconeguis aquests privilegis. Malgrat molts no els hagi demanat, la societat patriarcal en la que vivim porta tota una història atorgant-te'ls. Una vegada reconeguts els privilegis, cal vèncer la por a perdre'ls, fins que no siguis capaç d'arribar a això, no desapareixerà el masclista que portes dins.

... i els teus privilegis a les INSTITUCIONS

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. Les institucions ens agredeixen a diari: a través de les seves lleis masclistes, però també des del seu paternalisme que ens intenta perpetuar en un rol de víctimes.

Impulsen lleis de l'avortament que pretenen decidir sobre quan i en quines condicions hem de ser mare, menyspreant la vida de les dones i la seva capacitat per a saber què fer i què voler. Ens infantilitzen, ens imposen la seva moral, ens criminalitzen i ens veuen com a mares/incubadores.

Fan recomanacions, públiques i oficials, des del Ministerio del Interior en les que ens converteixen en víctimes, però al mateix temps ens fan responsables de les agressions que patim. Com quan ens ofereixen una sèrie d'instruccions per evitar les violacions (<http://www.interior.gob.es/web/servicios-al-ciudadano/seguridad/consejos-para-su-seguridad/prevencion-de-la-violaci%C3%B3n>), només dirigides a les dones, i no als agressors que són els únics responsables directes i indirectes de la violència infligida.

Al mateix temps, retiren lleis de dependència que totes sabem que tornen a condemnar a les dones al treball precari i invisible de cura, indispensable pel manteniment del sistema capitalista, però des de la hipocresia masclista en la que no es reconeix com a treball amb drets. Això

repercuteix en les pensions per jubilació (el 97,4% dels homes cobren pensions, mentre només el 46,6% de les dones). És violència que es mantingui un model que ens condemna a ser dependents, després d'una vida dedicada a la cura de la dependència d'altres.

Són alguns dels molts exemples de masclisme institucional, exercits per l'Estat i amb la complicitat de l'Església i altres institucions. Permetre que aquest sistema ens segueixi invisibilitzant i precaritzant, sense dir res, sense lluitar oberta i directament per canviar-lo, és permetre una agressió constant i ser còmplices d'aquest sistema al sostenir-lo.

... i els teus privilegis a la FEINA

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. El món laboral està estructurat des de i per al patriarcat: divisió sexual del treball, feminització de la precarietat, abusos i agressions, foment dels rols femenins tradicionals, etc.

A la feina hi ha una escletxa salarial del 19%, per realitzar la mateixa feina i amb les mateixes tasques, és una agressió que cobris més que la teva companya.

És també violència que no et contractin perquè et pots quedar embarassada o que t'acomodin quan ho estàs. També que et recomanin aplaçar-la, a que siguis menys productiva.

Estem fartes de comentaris sexistes per part dels nostres companys, en els que se'ns tracta com a objectes, i també de l'obligatorietat de ser dones "florero" i tenir només opcions a feines que ens objectiven o ens releguen a les funcions de cuidar o exhibir-nos.

Estem fartes que se'ns qüestioni ocupar llocs de treball que històricament els han desenvolupat homes, dubtant així de les nostres capacitats, formació o competència.

Ja n'hi ha prou que les empreses creïn normatives internes perquè els directius no vagin sols als ascensors amb dones. Prou de tenir només la visió del treball pròpia de l'home blanc heterosexual i prendre'ns el pèl amb falses conciliacions i flexibilitats.

Se'ns agredeix quan es qüestiona la nostra professionalitat.

... i els teus privilegis a la FAMÍLIA

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. Les agressions masclistes en l'àmbit familiar ens toquen dia a dia, i amb l'ajuda del masclisme institucional aquesta es fa més dura.

Són moltes les dones assassinades cada any, el degoteig és contant, i des de fa segles. És en quasi silenci i és quasi normal, perquè el model de família fa de la dona un agent: passiu, secundari, agredible, mut... Estem fartes del feminicidi. Estem fartes d'estar obligades a un seguir lligades a un sol model de família que ens fa dependents.

Les dones patim agressions sexuals dins la família i sovint la família les culpa de les agressions patides: és un reflex de quin ha de ser el paper de la dona en aquest estat de les coses que ens infantilitza, ens silencia i ens tracta com a terreny de conquesta.

Prou divisió sexual del treball i fer de les dones l'àngel de la llar, relegant al mateix temps el treball de cures a la segona divisió. Ajudar o col·laborar no és el que cal, quan s'habita un espai i es comparteixen projectes vitals la feina és la mateixa per a tots els membres.

Prou fer de l'esfera privada, del treball reproductiu, un lloc on cloure les dones per a silenciar les relacions de poder i perpetuar-les.

... i els teus privilegis en la PARELLA, RELACIONS SEXOAFECTIVES i AMISTATS

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. Les relacions sexoafectives estan impregnades per igual de tota la violència que el patriarcat necessita per sostenir-se. És un espai de confiança i intimitat, per tant, són un pilar important de violència, dependència i toxicitat.

Pensar que pots controlar i opinar sobre la roba, amistats, costums o activitats que fa la teva parella és ser agressor. No és la teva propietat. El model de relació patriarcal es basa en la noció de posseir, sotmetre i controlar. No la perpetuïs.

Fer xantatge emocional per a aconseguir que faci el que vols és ser agressor. La violència passiva també és violència. El model de parella patriarcal promet que ella ho farà tot per ell. Perpetuar-ho és violència.

La parella o companya, ja sigui esporàdica o permanent, no és una propietat, no té perquè dir-te sí sempre a tot. El consentiment i l'acceptar els límits aliens és essencial. El patriarcat no ensenya a acceptar un no.

No ets el melic del món. La parella i les amistats tenen vida pròpia, opinions pròpies i espais propis en els que tenen llibertat per desenvolupar-se. Envair els espais de l'altra és agressiu ja sigui per a controlar-la o treure-li importància i mèrit. El patriarcat fa de la dona una nena a la que el company ha d'ensenyar i que sempre ha d'estar acompanyada. No acceptem aquest rol submís i invisibilitzador.

No és la teva prolongació, no és un complement, no es defineix a través teu. No la vulguis moldejar al teu gust. Pujar el to de veu, ofendre, tallar constantment, mostrar indiferència i menyspreu, és agredir. L'agressió psicològica no és una broma, no és una tonteria. No la minimitzem.

... i els teus privilegis en espais de LLUITA

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. Com a persones que vivim dins el sistema no podem creure que no tenim tics a analitzar i solucionar. Cal començar per a reconèixer això, no negar les dinàmiques patriarcals i no girar la cara davant les agressions. Sinó ens estarem convertint en còmplices i, per tant, en agressors.

No volem ser considerades les "companyes de", som autònomes, tenim opinió pròpia. Tampoc admetrem ser tractades com les "nenes" o les "feministes" amb les que es cobreix un cupo. Això és menyspreu i genera relacions de poder desiguals.

No poden consentir les agressions sexuals entre nosaltres ni que aquestes siguin tractades com un mal menor, com si nosaltres fóssim les culpables o com si la solució sigui lenta i massa parcial.

No pot ser que siguem tractades com les histèriques ni que ens vinguin a explicar com hem de reaccionar. No cal que reproduïm els rols de dona pedagògica i tranquil·la en espais on se suposa que hem de tractar amb aquestes cosificacions. És violent no poder tractar col·lectivament casos d'agressions dins els nostres espais. Així buidem el patriarcat de contingut i actuem com es fa a fora.

Prou de ser mirades com a trossos de carn o de ser mirades amb lupa per ser dones. Volem mantenir-nos en la idea radical de ser tractades com a persones.

No ens agrada ser tractades com la sectorial quan no es vol fer treball de gènere i, d'altra banda, ser tractades com a sectàries quan exigim tenir espais de reflexió o plantegem debats dins el nostre espai. Ja n'hi ha prou de ser jutjades: si cridem, si no cridem, si fem, si no fem... no volem jutges, ni pares, ni tutors, ni padrins, ni amos....volem companys, d'igual a igual.

... i els teus privilegis en els MITJANS DE COMUNICACIÓ

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors en els mitjans de comunicació, tant en la informació (i desinformació), com en la publicitat, com el paper clau en el manteniment de rols tradicionals, estereotipats i patriarcals.

Minimitzen el feminicidi dient que les dones moren, obviant que són assassinats i jutjant-la tant si ja havia denunciat com si no, tant si tenia estudis com si no... Som notícia i objecte de crítica, negant la responsabilitat que tenen companys, amics i institucions que han permès que s'arribés l'assassinat i que es perpetuessin agressions prèvies.

Fomenten la imatge de la dona com un objecte sexual i perpetuen uns cànons de bellesa que provoquen malestar i complexes. Ens presenten dones perfectes mestresses de casa, posant-les al costat de les aspiradores, els fogons o els detergents. Apareix potenciada la mare/esposa abnegada. Altres models, es relacionen amb dificultats per arribar a compaginar el rol de treballadora i cuidadora, obviant que les tasques de cura i reproductives no són nostres.

Utilitzen un llenguatge sexuat en masculí. Mostren les vivències i la mirada masculina, presentant un món esbiaixat. Vosaltres sou els clients. Nosaltres ens convertim en clientes de productes molt concrets, generalment mostrant-nos com satisfarà als nostres companys la compra.

Les reivindicacions dutes a terme per dones es masculinitzen o s'invisibilitzen, relegant-nos sempre a demandes i crítiques circumscrites a l'àmbit de les cures o l'avortament.

Ens agredeixen contínuament als mitjans de comunicació, agent clar de reproducció del sistema patriarcal. I ens agrediu, quan no reconeixeu aquesta cosificació i infravaloració de les dones i al no exigir que es transformin els mitjans de comunicació. Ja en tenim prou de mitjans de reproducció del patriarcat!

... i els teus privilegis a l'ESPAI PÚBLIC

Identifica el masclista que portes dins, identifica el pes del patriarcat, identifiquem les agressions i els agressors. L'espai públic ha estat l'espai monopolitzat pels mascles, per tant de vegades, de manera indirecta en som excloses, expulsades o no benvingudes. Només les necessitats que es consideren importants des del punt de vista masculí hi són reflectides.

Volem un espai on no haguem d'aguantar floretes, babosejos o intimidacions perquè també és un espai nostre. Prou de ser els trofeus de la cacera!

Estem fartes de mirar a banda i banda per a evitar assetjaments i violacions, prou de no tenir espais segurs i prou d'haver-nos de callar les respostes a les agressions.

Algunes d'aquestes agressions les reconeixem, les hem de rebutjar i les hem de combatre. També les que moltes vegades passen més desapercebudes, però no oblideu que es tracten igualment d'agressions: són micromasclismes.

**ESTEM FARTES DELS ATACS MASCLISTES! NO PERMETREM MÉS
AGRESSIONS! CONTRA ELS ATACS DEL PATRIARCAT,
AUTODEFENSA FEMINISTA!**

CONTRA LES AGRESSIONS: ACCIÓ DIRECTA!

LLUITA CONTRA EL MASCLISTA QUE PORTES DINS!

TIRA ELS TEUS PRIVILEGIS!

Ets agressor quan:

- Pretens decidir per les dones.
- Et folles a una dona sense el seu consentiment: l'estàs violant.
- No respectes les seves opinions, decisions i les menystens.
- Toques culs, pits, dits, orelles, ... sense que t'hagi donat permís.
- Infantilitzes o banalitzes els comentaris o opinions de les dones.
- Fas una divisió del treball i de les tasques.
- Et creus superior a les dones en qualsevol àmbit.
- Opines sobre el cos i la manera de vestir de les dones: l'estàs cosificant.
- Eduques a les nenes i als nens marcant rols patriarcal.
- Fas mofa dels sentiments i les emocions: recorda que tu també sents, prova-ho!
- Cridant pretens imposar la teva opinió a les companyes.
- Consideres a una dona, com "a la companya de".

**ESTEM FARTES DELS ATACS MASCLISTES! NO
PERMETREM MÉS AGRESSIONS!
CONTRA ELS ATACS DEL PATRIARCAT,
AUTODEFENSA FEMINISTA!**

CONTRA ELS LES AGRESSIONS: ACCIÓ DIRECTA!